

Ми ж далі рухаймось, тим паче, що вітри міфічні вказують нам путь,
Варто лише зайти в провулок і відшукать сходинок, які униз ведуть.
Так і в житті буває, що треба вниз ступити кілька сходинок,
А потім впевнено піднятись вгору, до нових пригод і вершин.

Пройди вперед лиш кілька кроків "Бастіоном" і побачиш шлях угору,
А вліво-вправо глянеш - народних строїв від кольору до вибору!
Франко, до речі, увів моду на вишиванку під костюм для модників-поетів.
Згадай, у чім ти бачив митця на більшості його портретів?

Вже на Фортешній площі міста зірки обриси знайди,
У центрі неї стань і погляд вгору підведи.
Сміливо в очі глянь Франку, що на муралі,
Нагадає він, чийого ти народу син і кличе в мандри далі!

На площі цій залишив слід не один майстер, що "у кузні клепле",
Бо в кожного з тих хлопців, як у Іванового тата, "серце тепле".
На брамі кованій коваль із молотом тобі укаже путь:
У вуличку вузьку між двох будинків треба завернуть.

Як вийдеш із провулка, далі вліво, вниз вулицею, напрямком тримай,
Очима на будівлях могутнього царя із тризубом шукай,
Побіля нього примостились _ □ _ □ _ _ - міфічні дві красуні.
11 9
Будівля унікальна ця, бо в ній живе історії відлуння.

Коли Франко із Павликом таємне місце для зборів партії шукали,
То лазно цю, що найстаріша нині в Україні, обрали українські радикали.
На пам'ять про подію згадану ти збережи собі світліну
Й до арки кованої з янголом тепер шукай стежину.

Перед тобою майдан Шептицького. Тут раджу роздивитись:
Два давні храми, пам'ятники... Коли ж за спиною залишились дзвіниці,
Шукай птахів залізних. Нікому не спинити вічного їх лету...
Пройдеш під ними і на балконі знайдеш франківських Ромео і Джульєтту.

Вона укаже рукою на ратушу, де на годинниках нікому часу не спинить,
І кожен з них нагадає, що "нам пора для України жить".
У серці міста зараз ми, сюди біжать усі дороги,
Тут "перехресними" й поетові були стежки: переплелися радощі й тривоги.

В цій ратуші золотoverxій Франко, на жаль, не зі своєї волі побував,
Оповідач же в ній для тебе надійно скарб безцінний заховав.
З любові до мистецтва, а не похвал і гучних овацій,
Сьогодні мандрував з тобою Центр освітніх інновацій.

Гасло Квесту:

□	□	□	□	□	□	□	□	□	□	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	
□	□	□	□	□	□	□	□	□	□	
11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21

Місце для скарбу:

Автори Квесту:

Марія Починок, Світлана Боднар, Світлана Мимоход, Юлія Усенко.

Автор ілюстрацій:

Усенко Юлія, Совтисік Галина

Консультації:

Микола Білик

Опiкун квесту:

Починок Марія Дмитрівна, Директор Центру освітніх інновацій
sei.if.ua@gmail.com, тел.: +380987851992

Більше інформації:

questy.org.ua

fb.com/questy.org.ua

@questy_ua

Партнери проекту "Квести: Відкриваємо скарби України"

Fundacja
Mapa Pasji

Przemiany w regionie

Проект співфінансується Польсько-Американським Фондом Свободи в рамках програми RITA – «Зміни в регіоні», яку реалізує Фонд «Освіта для демократії»

questy
ВІДКРИВАЄМО СКАРБИ

ФРАНКО-КВЕСТ

Час подорожі:

1,5 год

Тематика:

ФРАНКО-квест про Івана Франка в Івано-Франківську — це виняткова можливість зануритися в історію міста та неодмінно знайти для себе відповідь на питання, що у Франківську є насправді Франкового. А ще — чудова нагода відкрити для себе романтичну історію закоханого Франка, дізнатись про політичні переконання, життєві та творчі плани Івана Яковича, пов'язані зі Станіславом.

Як шукати скарб:

Квест є маршрутом, не позначеним на місцевості чи мапі. Ним можна пройти у будь-який зручний час. Для цього слід уважно читати віршовані підказки і відповідати на загадки, щоб отримати гасло, яке приведе вас до скарбу.

Де це знаходиться:

У м. Івано-Франківськ, що розташоване в західній частині України, в Івано-Франківській області. Місто знаходиться на перехресті доріг між Києвом, Львовом та Чернівцями. Варто зазначити, що Івано-Франківськ є важливим транспортним вузлом Західної України, тому до нього можна дістатися не тільки з великих міст, але й із менших населених пунктів.

Початок подорожі:

У місті Івано-Франківську квест розпочинається біля пам'ятника Івану Франку, який розташований на площі Франка.

Мандруємо стежками генія, великого Франка,
Саме про нього розповідь буде оця.
Великий син свого народу не раз отут бував
І в самій назві міста свій слід закарбував.

Тут дух історії витає, це колишній Станіслав,
Що в ХХ столітті Івано-Франківськом став.
І оселитись тут хотів колись відомий наш поет,
А перед вами ось його величний силует.

В очах Каменяря зажура, не спинити думки політ,
За спиною крила, бо кохання кликало сюди, як магніт.
Одразу по лівий бік, за спиною Франка,
Театр розташовано, дорога туди легка.

Франковим ім'ям названий мистецтва цього храм,
Ти будеш точно в захваті, пораду тобі дам:
Афішу на цей вечір уважно прочитай
І найкращу виставу для себе обирай.

По праву руку ти «Надію» залиши
І на стіні театру барельєфи віднайди.
Мелодію кохання на одному ніжно _ _ _   грає,

А три арки-яноли тебе попереду чекають.

І дзвоники на них нагадують немов,
Що трічі поетові «являлася любов».
Саме Станіслава вулиці пам'ятають ще
Кроки «гордої княгині», душі юної щем.

Тут кохання друге поет своє знайшов,
Але недоступна була Іванові та любов.
І перегукується з дзвонами прізвище Юзефи:
Дзвонковська - закарбовано на серці у поета.

Коли позаду арки вже, каплицю ти шукай,
Підходь до неї ближче, нікуди не звертай.
Табличку із присвятою на стіні знайди.

«За волю ... _ _ _   _ _ _» - там прочитаєш ти.

Могилу скромну польки у сквері ти знайдеш,
Похована Дзвонковська тут, її родина теж.
Для цього ліворуч каплицю оминай,
В кінці доріжки поглядом плиту гранітну відшукай.

Легенда карти

Початок маршруту.
Окрилений Франко.

Храм мистецтва
з гуцульським колоритом.

Станіславівський некрополь.
Могила
"гордої княгині".

Ліричний відступ.
Про таємничий портрет
дівчини у Франковому кабінеті.

Спацер із кавою та книжками.

"Руська бесіда"
з Українським Мойсеєм.

Франко-поліглот, або
"Академія в одній особі".

Тополя - муза української величі.
Від Шевченка до Франка.

Ліричний відступ. Про нестримну
Франкову любов до вишиванки.

Таємне місце
українських радикалів.

Ліричний відступ.
Про вічний лет вільних птахів.

"Нам пора для України жити!"

Маршрут кохання.

Багато тут поховано учасників змагань,
Що за націю віддали скільки життів і поривань.
Залишай каплицю праворуч, далі стежкою їди ти.
Побачиш могилу-«бандуру», тут похований композитор.

Він музику до пісні-маршу Франкової створив,
Гімн «Не пора» саме _ _ _   _ _ _ окрилив.
Могили, що навколо, увагою не залишай,
Тут незалежність, слава, воля - про них ти пам'ятай.

Коли прямуєш стежкою, шукай ще один дзвін,
Куди йти далі, тобі підкаже він.
Сліди минулого гіркого ми залишаємо у сквері
І сміливо праворуч звертаєм у рішучій Франковій манері.

Якби Іван з коханою на зустріч поспішав,
То подарунком в одній з цих крамничок точно б обирав.
І, певно, із червоних квітів це би був букет,
Бо до останніх днів беріг у кабінеті красуні з квіткою портрет.

Прямай по вулиці. Франківськ - це місто пішоходів,
І безліч в ньому для людей безпечних переходів.
Подумай, чи варто порушувати правила тепер,
Бо за тобою слідкують «очі природи» навіть з дерев.

На розі вулиці вгорі державний символ ти побач,
Рушай до нього (так велить оповідач).
За спиною залиш «Легенду»- паб,
Попереду чекає легендарних відкриттів масштаб.

В центрі брукуваного кола стань рівненько,
Очі заплющ ти і уяви собі: давненько,
Коли ще Сапїжинською цю вулицю місцевий кожен звав,
Тоді Франко Юзефу нею додому проводжав.

Ймовірний портрет Юзефи Дзвонковської

Багато назв змінила вулиця, що ось поперед тебе,
А зараз - _ _ _   _ _ _   _ _ _ , будинок 43 підкаже, якщо треба.

Ти Стометрівкою вздовж спацеруй без зайвого поспіху,
Випий десь доброї кави, нову книжку собі прикупи.
І хай у тебе, як і у Франка, завжди будуть для успіху
Свіжа ідея, кохана жінка, «триповерхова» кáva і книжки.

Минувши друге брукуване коло, до кінця Стометрівки ти скоро дійдеш
І на роздоріжжі брукуваний круг уже третій знайдеш.
Тобі, як нещодавно, в центрі круга треба стати
І хижака в руках одного із атлантів на балконі відшукати.

Зустрінься поглядом з _ _ _   _ _ _   кам'яним,
Наш шлях - за його спиною, сміливо рухайся ти ним.
Перехід пішохідний на тебе знову чекає,
Про це Франко тобі зі стіни навпроти натякає.

То недарма Франковий профіль на будинку тим:
Не один раз читав він свої новенькі твори в нім.
Станіславів століття тому оплесками генія вітав,
Коли свого «Мойсея» поет у товаристві «Руська бесіда» читав.

Уважно погляд ти митця піймай, за ним прямай.
Час цінував поет і нам підказує: «Ані хвилинки теж не гай!»
Дійшовши до годинника, що на високій вежі,
До ліхтарів по переході йди, бо «очі міста» за порядком стежать.

На майдані Вічевому зараз знаходишся ти,
На одній із будівель портрет провідника ОУН знайди.
Не один раз був отут Франко під час Шевченківських днів
І в будинку цьому пам'яті слід залишив.

Не секрет, що поліглотом Франко був, а про те, скільки знав мов,
На пасажі Гартенбергів чекає на тебе загадка знов.
Суму цифр із року заснування закладу склади скоріше,
Цифру _ _ _   _ _ _   _ _ _   _ _ _   запиши і будівлю обходь хутчіше.

Колись - дирекція залізниці, медакадемія нині, рожевий будинок,
Охороняє цю історичну будівлю живий мур із карпатських ялинок.
Будинок красивий уважно оглянь і знайди чотири міфічні вітри,
Вони у спину дмуть і дорогу перейти велять тобі згорі.

У будинок, що праворуч, завела поета доля,
Як блискуче прозвучала тут промова про Шевченку "Тополю!"
Гучними оплесками вдячна публіка вітала палкі слова промовця,
А про подію цю чимало письмових свідчень збереглося.

*за рецептом Франка